

som tvang sig frem til Formandspladsen, og at Fru Arenholts Tilbagetræden ikke berodde paa Fortrængelse, men paa Grunde som intet havde med D.K. at gøre. Da April-Forhandlingerne var uden Forbindende, vil jeg gerne spørge Frk. Westergaard, om hun privat (ikke offentligt) har udtalt under Nyborg-Mødet, at hvis Fru Arenholt fik et Tillidsvotum, saa vilde hun blive som D.K.s Formand.

A. Westergaard: Jeg plejer ikke at befatte mig med Sladder. Ogsaa jeg er bleven spurgt, hvad det var for et Muldvarpe-Arbejde, der havde tvunget Fru Arenholt ud. Jeg har svaret, at hun kun trak sig tilbage af private Grunde.- Efter at jeg har været Fru Arenholts Sekretær i mere end et Aar og i den Tid har bestræbt mig for at lette hende Arbejdet saa meget som muligt, har det været mig lidt af en Skuffelse, at Fru Arenholt paa trods af min Assistance dog har haft for meget at gøre.

K. Johansen: Jeg henvender mig direkte og offentligt til Frk. Westergaard netop for at bringe Bladderne ud af Verden. Følgesmødet er maaske en usoden Vølgerhår, men saa saa Føllesstyrelsen vejlede den. Jeg har været med til at opfordre Fru Lemche til at blive Formand, men efter hvad der nu er sket, synes jeg ikke, hun skal være det.

J. Andersen: Under hvilken Form og paa hvilket Tidspunkt skete dette ?

Charlotte Hansen: Jeg vil først vende mig til Fru Zolderlund, fordi hun sagde, at jeg var det Kønneke, der som en Byrde burde tage Formandspladsen for det kommende Aar. Det er ikke første Gang jeg har hørt, at jeg skulde være Formand. Jeg saa aldeles bestemt afvise denne Tanke. Jeg vil nok bære Byrder, men i dette Tilfælde hører der mere til end at bære en personlig Byrde, her kunde der være Tale om at blive til Byrde for D.K. - Jeg minder om det Forslag, som kom fra G. Lemche og J. Arenholt, at de to vilde dele den Byrde det er at være D.K.s Formand. Jeg blev i sin Tid ilde berørt ved, at dette Forslag kom frem, før de to havde været paa Valg. Jeg tav, fordi jeg vidste, at man ude i Landet vilde være uuaadelig glad for den paatænkte Ordning. Derfor gik jeg paa Akkord med min Samvittighed. Naar jeg skal stemme i denne Sag, gaar min Tanke øjeblikkelig tilbage til, hvad der forefaldt den 2. April.